

Sygn. akt II KK 96/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Łukasz Biernacki

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej del. do Prokuratury Krajowej
Bożeny Góreckiej,

w sprawie **A. G.**

skazanego z art. 177 § 1 k.k. w zb. z art. 174 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 26 stycznia 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 29 sierpnia 2019 r., sygn. akt V K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem z 29 sierpnia 2019 r. wydanym na posiedzeniu na skutek uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 § 2 k.p.k., skazał A. G. za popełnienie w dniu 17 grudnia 2018 r. przestępstwa z art.

177 § 1 k.k. w zb. z art. 174 § 2 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, zobowiązując go do informowania Sądu o przebiegu okresu próby (art. 72 § 1 pkt 1 k.k.), oraz na karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych, każda o wysokości 20 zł (art. 71 § 1 k.k.), a nadto orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat (art. 42 § 1 k.k.) i nawiązki na rzecz pięciorga pokrzywdzonych (art. 46 § 2 k.k.). Wyrok ten uprawomocnił się 6 września 2019 r.

Wskazane wyżej orzeczenie zaskarżył w całości kasacją w dniu 3 kwietnia 2020 r. na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 343 § 2, 5 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k. w zw. z art. 117 § 1 i 2 k.p.k., polegające na błędnym uznaniu, że wydaniu wyroku w trybie konsensualnym nie sprzeciwiło się pięciorgo pokrzywdzonych, którzy nie zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie posiedzenia, oraz na uwzględnieniu wniosku, mimo że okoliczności popełnienia przestępstwa i wina sprawcy budziły uzasadnione wątpliwości, a jego postawa i treść rozstrzygnięcia nie mogły prowadzić do przyjęcia, iż cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzenia rozprawy, wniósł o wydanie wyroku o charakterze kasatoryjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Jakkolwiek w dniu 8 czerwca 2019 r. wysłano do pięciorga pokrzywdzonych – J. O. (występowała w roli oskarżycielki posiłkowej), W. K., B. G., P. M. i M. W. – zawiadomienia o terminie posiedzenia w dniu 29 sierpnia 2019 r., to jednak brak było dowodów doręczenia im tych zawiadomień. Tajemnicą Sądu właściwego pozostaje, na jakiej podstawie stwierdził, iż pokrzywdzeni zostali prawidłowo powiadomieni o terminie posiedzenia.

Próba przekonania przez obrońcę podczas wystąpienia na rozprawie kasacyjnej, że część osób uznanych za pokrzywdzonych jest tego statusu pozbawiona, nie mogła się powieść. Uszło uwagi obrońcy, że w sprawie przyjęto kumulatywny zbieg przepisów art. 177 § 1 k.k. i art. 174 § 2 k.k., a pokrzywdzonymi przestępstwem bezpośredniego spowodowania niebezpieczeństwa katastrofy są również ludzie, których życie lub zdrowie zostało tym zdarzeniem zagrożone;

wystąpienie skutku w postaci co najmniej średniego uszczerbku na zdrowiu nie jest tu konieczne.

Za zasadne zatem należało uznać stanowisko autora kasacji o wystąpieniu rażącego i mogącego mieć istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa procesowego wskazanego w kasacji (art. 523 § 1 k.p.k.). Legło ono u podstaw wydania postulowanego przez skarżącego rozstrzygnięcia (art. 537 § 2 k.p.k.).

Uwzględnienie zarzutu w zakresie związanym z niepowiadomieniem pokrzywdzonych o terminie posiedzenia było wprawdzie wystarczające do wydania wyroku kasatoryjnego (art. 436 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.), niemniej należało wskazać, że w ramach ponownego rozpoznawania sprawy Sąd właściwy winien z najwyższą uwagą rozważyć podniesione przez skarżącego kwestie dotyczące wątpliwości co do okoliczności popełnienia przestępstwa oraz winy sprawcy (art. 442 § 3 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.).